

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010188
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815010188.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2016 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný C. Y., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., trvale bytom
D. Ž. XX, okr. Vranov nad Topľou, slobodný,
nezamestnaný, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v
Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

tento, spolu s už právoplatne odsúdeným spoluobžalovaným W. Y., nar. XX.XX.XXXX, po predchádzajúcej dohode, dňa 05.01.2015, v čase okolo 14:00 hod., po príchode do lesného porastu nachádzajúceho sa v katastrálnom území obce D. Ž., okr. Vranov nad Topľou, v mieste, kde sa v minulosti konala ťažba drevnej hmoty, v časti evidovanej pod parcelným číslom KN-E č. XXXX/X, lesný dielec č. XXX, do ktorého spadá aj parcela KN-C č. XXX a patrí do lesného pôdneho fondu, ktorý podľa nájomnej zmluvy obhospodaruje Spoločnosť bývalých urbarialistov D. Ž., pozemkové spoločenstvo, z tohto lesného porastu odcudzili 1 ks drevnej hmoty druhu buk lesný (fagus sylvatica) o dĺžke 5,4 m, priemere 18 cm a celkovom objeme 0,4 m³, v hodnote 8,- Eur, ktorý sa nachádzal po ťažbe na lesnej ceste a tento následne niesli domov s cieľom, po jeho rozdelení na polovicu, použiť na vlastnú potrebu, pričom však boli pri obci D. Ž. prichytení hliadkou polície, ktorá im v ďalšom konaní zabránila a odcudzenú drevnú hmotu po jej zaistení vrátila poškodenej Spoločnosti bývalých urbarialistov D. Ž., pozemkové spoločenstvo, pričom obžalovaný C. Y. sa uvedeného činu dopustil, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/149/2014 zo dňa 12.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou bolo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu a tento čin spáchal, hoci bol z taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva § 20 Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a prirážajúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deviatich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný sa dopustil žalovaného konania tým, že dňa 05.01.2015 spolu s už právoplatne odsúdeným W. Y. odcudzil 1 ks buka lesného v hodnote 8, eur, ktorý sa rozhodol spolu s vyššie uvedeným spolupáchateľom rozdeliť na polovicu a použiť pre vlastnú potrebu, pričom pri tomto konaní na ceste domov boli pristihnutí hliadkou PZ, ktorá drevnú hmotu vrátila poškodenej Spoločnosti bývalých urbaliastov D. Ž.. Obžalovaný C. Y. sa pritom tohto protiprávneho konania dopustil napriek tomu, že bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 149/2014 zo dňa 12.11.2014 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, teda za totožný trestný čin ako v prejednávanej trestnej veci. Obžalovaný teda vyššie opísaným konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaný chcel spôsob uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Objektom daného prečinu je cudzí majetok.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a to výsluchom obžalovaného len k tomuto výroku, prečítaním svedeckej výpovede poškodeného N. R. z prípravného konania a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný C. Y. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody v období od 08.02.2015 do 08.10.2015, pričom vykonal celý uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Po prepustení z výkonu tohto trestu odňatia slobody v októbri roku 2015 sa zamestnal na dohodu o vykonaní práce na stavbe. Jeho čistý mesačný príjem predstavoval pritom sumu 400 až 500, eur. Okrem toho zároveň pracoval aj brigádnicke, z čoho mal zas príjem okolo 150 až 200 eur. Vyjadril sa, že nepoberá žiadne štátne sociálne dávky. Uviedol, že trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu trestným rozkazom vydaným v predmetnej trestnej veci považuje za neprimerane vysoký.

Z prečítanej svedeckej výpovede poškodeného N. R. z prípravného konania, pokiaľ ide o prípadný nárok na náhradu škody, zas vyplýva, že vrátením odcudzeného dreva nevznikla Urbárskej spoločnosti

bývalých urbarialistov D. Ž. žiadna škoda a z uvedeného dôvodu si teda nárok na náhradu škody neuplatnil.

V prípravnom konaní bolo zabezpečené aj vyčíslenie škody, podľa ktorého hodnota drevnej hmoty buk o dĺžke 5,4 metra a priemere 0,18 metra a o celkovom objeme 0,4 m³ predstavuje sumu 8,00 eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona) .

Obžalovaný C. Y. je z miesta trvalého bydliska hodnotený tak, že ešte v roku 2013 bol riešený na obecnom úrade kvôli požívaniu alkoholických nápojov a bolo mu uložené pokarhanie, pričom predtým bol priestupkovo postihnutý ešte v roku 2012 napomenutím, takisto za alkohol.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov súd zas zistil, že obžalovaný bol v minulosti už 11 krát priestupkovo postihnutý a to v prevažnej miere za priestupky proti verejnému poriadku, jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a dvakrát za priestupok proti majetku.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ trikrát súdne trestaný a to vo všetkých prípadoch za trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zákona. Naposledy bol pritom obžalovaný odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 149/2014 zo dňa 12.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2014, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, pričom uvedené odsúdenie už bolo zohľadnené v samotnej právnej kvalifikácii žalovaného skutku. Pred uvedeným odsúdeným bol pritom obžalovaný súdne potrestaný ešte rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 2 T 37/2014 zo dňa 14.04.2014, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť a to na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, pričom uvedená skúšobná doba mu mala plynúť do 14.04.2016.

Na strane obžalovaného teda súd zistil poľahčujúcu okolnosť v podobe priznania sa k spáchaniu skutku a jeho úprimného oľutovania podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznával od samotného začiatku trestného stíhania. Obžalovanému zas príťažovalo, že bol v minulosti a to za totožné trestné činy už súdne potrestaný, čo bolo potrebné zohľadniť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Nebolo pritom možné akceptovať námietku obhajoby, že nebolo potrebné prihliadať na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 149/2014 z toho dôvodu, že uvedené odsúdenie už bolo zohľadnené v samotnom opise skutku ako aj v právnej kvalifikácii konania obžalovaného, keďže obžalovaný aj pred týmto odsúdeným bol súdne potrestaný rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 2 T 37/2014 zo dňa 14.04.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka či rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 2 T 186/2012 zo dňa 30.01.2013 a to totožne za prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) či aj ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Z vyššie uvedených dôvodov tak všetky vyššie uvedené predchádzajúce odsúdenia bolo potrebné zohľadniť ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a nebolo možné na ne vôbec neprihliadať, keďže nedošlo k ich zahladeniu a zároveň je potrebné zdôrazniť, že išlo dokonca o odsúdenia za totožné trestné činy ako v posudzovanom prípade.

Vzhľadom na zistenie rovnováhy poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností podľa § 38 od. 2 Tr. zákona tak bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona a to trest odňatia slobody v rozmedzí od šiestich mesiacov až do troch rokov.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu tomuto obžalovanému súd zohľadnil, že tento napriek mladému veku bol v minulosti už trikrát súdne potrestaný za totožnú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade ako aj na skutočnosť, že obžalovaný mal skutok spáchať v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienienečného odsúdenia tunajším súdom sp. zn. 2 T 37/2014. Z odpisu registra trestov pritom vyplýva, že obžalovaný bol len necelé dva mesiace pred spáchaním žalovaného skutku odsúdený za totožnú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade. Nemôže pritom obstať vyjadrenie obžalovaného, že krádeže dreva sa dopustil z toho dôvodu, že mu bola zima a to predovšetkým v tom prípade, ak bol necelé dva mesiace pred spáchaním tohto skutku odsúdený na nepodmienienečný trest odňatia slobody za

totožný trestný čin rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 149/2014 zo dňa 12.11.2014 a žalovaného skutku sa mal zároveň dopustiť aj počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia toho istého súdu sp. zn. 2 T 37/2014 zo dňa 14.04.2014 opätovne za ten istý trestný čin. Zohľadniac všetky vyššie uvedené okolnosti tak súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie je adekvátny a zodpovedajúci zásadám ukladania trestov trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa posudzovaného skutku mal dopustiť počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia ako aj fakt, že tento mal spáchať v krátkom časovom období po predchádzajúcom odsúdení a to dokonca nepodmienečnom, uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy.

Keďže obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a / Tr. zákona).

Keďže poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil, súd o tomto nároku na náhradu škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.